

The Holy See

PAPA FRANJO

REGINA CAELI

*Trg Svetog Petra
Nedjelja, 23. travnja 2023.*

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na ovu Treću vazmenu nedjelju u Evanđelju se govori o susretu uskrslog Isusa s učenicima iz Emausa (usp. *Lk 24, 13-35*). Riječ je o dvojici učenika koji, pomireni s Učiteljevom smrću, na dan uskrsnuća odlučuju napustiti Jeruzalem i otići kući. Možda su bili malo nemirni, zato što su čuli žene koje su došle s groba i rekle da je prazan... ali odlaze. I dok žalosni hodaju, pričajući o onome što se dogodilo, Isus im se pridružuje, ali ga oni ne prepoznaju. On ih pita zašto su tako tužni, a oni mu kažu: „Zar si ti jedini stranac u Jeruzalemu te ne znaš što se u njemu dogodilo ovih dana?“ (r. 18). A Isus odgovara: „Što to?“ (r. 19). I oni, zato što je Isus to od njih tražio, mu sve ispriповjediše. Zatim, na putu, pomaže im da sagledaju te događaje drugačije, u svjetlu proroštava, Božje riječi, svega onoga što je naviješteno Izraelskom narodu. Sagledati: to je ono što Isus čini s njima, pomoći sagledati. Zaustavimo se na tom vidu.

Naime, za nas je također važno sagledati svoju priču zajedno s Isusom: priču o našem životu, o nekom razdoblju našega života, o našim danima, s razočarenjima i nadama. I mi se, uostalom, poput tih učenika, zbog nečeg što nam se dogodilo možemo osjetiti izgubljenima, samima i nesigurnima, s mnogo pitanja i briga, s toliko stvari. Današnje nas Evanđelje poziva da sve to ispriповjedimo Isusu, iskreno, bez straha da ćemo ga smetati – On sluša – bez straha da ćemo reći nešto krivo, ne srameći se zato što nam je teško shvatiti. Gospodin je sretan kad mu se

otvorimo; samo nas tako može uzeti za ruku, pratiti nas i učiniti da se u našim srcima ponovno probudi plamen (usp. r. 32). I mi smo, dakle, poput učenika iz Emausa, pozvani zadržati se s njim tako da, kad padne večer, On ostane s nama (usp. r. 29).

Ima jedan lijep način da se to učini i danas bih vam ga htio predložiti: on se sastoji u tome da se svake večeri posveti nekoliko trenutaka kratkom *ispitu savjesti*. Što se zbivalo u mojoj nutrini? To je pitanje. Radi se o tome da *ponovno sagledamo s Isusom proživljeni dan*: da mu otvorimo svoje srce, da pred njega stavimo osobe, odluke, strahove, padove i nade, sve ono što se zbilo kako bismo postupno naučili gledati stvari drugim očima, njegovim, a ne samo svojim očima. Možemo tako ponovno proživjeti iskustvo te dvojice učenika. Pred Kristovom ljubavlju također ono što se čini napornim i gubitničkim može se pokazati u drugačijem svjetlu: križ koji je teško zagrliti, oproštenje pretrpljene uvrede, ne uzvratanje drugom osvetom, umornost od posla, iskrenost koja košta, kušnje obiteljskog života moći će nam se prikazati u novom svjetlu, u svjetlu Raspetoga i Uskrslog, koji zna svaki pad učiniti korakom naprijed. Ali da bismo to učinili, važno je *ukloniti zidove*: ostaviti vrijeme i prostor za Isusa, ne skrivati ništa od njega, donijeti mu bijede, dopustiti da nas rani njegova istina, pustiti da srce ustreperi od daha njegove Riječi.

Možemo s time započeti već danas, tako da ove večeri posvetimo nekoliko trenutaka molitvi u kojoj ćemo se zapitati: kakav je bio moj dan? Koje radosti, koje žalosti, koje muke... Kakav je bio, što se dogodilo? Koji su to njegovi, možda skriveni, biseri na kojima mu trebam zahvaliti? Je li bilo nešto malo ljubavi u onome što sam radio? Koje padove, žalosti, sumnje i strahove mogu predati Isusu da mi On otvori nove putove, da me podigne i ohrabri? Neka nam Marija, mudra Djevica, pomogne prepoznati Isusa koji hoda s nama i sagledati – to je pravi izraz: *sagledati* – pred njim svaki dan svojega života.

Nakon molitve Kraljice neba

Draga braćo i sestre!

Jučer su u Parizu blaženima proglašeni Henrik Planchat, svećenik Družbe svetog Vinka Paulskog, Ladislav Radigue i trojica drugova svećenika iz Družbe Presvetog Srca Isusova i Marijina. Tim pastirima, nadahnutim apostolskom revnošću, zajedničko je svjedočanstvo vjere sve do mučeništva koje su podnijeli u Parizu 1871. godine, za vrijeme tzv. Pariške komune. Pljesak novim blaženicama!

Jučer se slavio Svjetski dan planeta Zemlje. Nadam se da će predanost brizi za stvoreni svijet uvijek biti povezana s učinkovitom solidarnošću s najsiromašnijima.

Situacija u Sudanu je, nažalost, i dalje ozbiljna. Zato ponavljam svoj apel na što skoriji prekid

nasilja i povratak putu dijaloga. Pozivam sve da mole za našu sudansku braću i sestre.

Danas je 99. Dan Katoličkog sveučilišta Srca Isusova koji se slavi na temu *Iz ljubavi prema znanju. Izazovi novog humanizma*. Želim najvećem talijanskom katoličkom sveučilištu da se s tim izazovima suoči duhom svojih utemeljitelja, posebice mlade Armide Barelli, koja je prije godinu dana proglašena blaženom.

Sljedeći ću petak otputovati na tri dana u Budimpeštu, u Mađarsku, dovršavajući putovanje na kojem sam boravio 2021. prigodom Međunarodnog euharistijskog kongresa. Bit će to prilika da ponovno zagrlim tako dragu Crkvu i narod. Bit će to ujedno i putovanje u središte Europe, kojom i dalje pušu ledeni vjetrovi rata, dok kretanja mnogih ljudi stavljaju na dnevni red hitna humanitarna pitanja. A sad se želim obratiti s ljubavlju vama, mađarska braćo i sestre, radujući se što ću vas posjetiti kao hodočasnik, prijatelj i brat sviju, i susresti se, između ostalih, s vašim vlastima, biskupima, svećenicima i posvećenim osobama, mladima, studentima i siromasima. Znam da veliki trud ulažete u pripreme za moj dolazak: na tome vam od srca zahvaljujem. I molim sve da me prate molitvom na tom putovanju.

I nemojmo zaboraviti našu ukrajinsku braću i sestre, koji su još uvijek pogođeni ovim ratom.

Od srca pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz Italije i iz mnogih zemalja – vidim mnoge zastave mnogih zemalja – posebno vjernike iz Salamance i studente iz Albacetea kao i pripadnike Hitne službe Malteškog reda iz Venete i Trentina.

Pozdravljam vjernike iz Ferrare, Palerma i Grumello del Montea; zajednicu Dijecezanske škole u Lodiju; mlade iz različitih mjesta biskupijâ Alba, Bergamo, Brescia, Como i Milano; krizmanike iz mnogih talijanskih župa; učenike Zavoda Presvetog Srca iz Cadoneghea; članove zadruga „Volontieri“ iz Casolija i članove grupe „Mototurismo“ iz Agne.

Želim vam svima ugodnu nedjelju; i molim vas ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!